

Abstract. The question of the role of investments in the development of the state in general and its important branch – the economy – was considered. Attention is drawn to the legal support of investment activity, the possibility and necessity of improving the legal framework that regulates this activity. The place of innovations in the investment plane has been clarified.

Key words: investment, investment activity, investment climate, innovations, legal regulation of investment activity.

УДК 347.440

ДОГОВІР ОХОРОНИ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ

Достдар Р. М.

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри морського та господарського права

Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

м. Миколаїв, Україна

dostdar.r@gmail.com

Тези присвячені дослідженню місця договору охорони, взагалі, і договору охорони фізичної особи, зокрема, в системі договорів національного цивільного законодавства. Проаналізовано правову природу договору охорони і відмінність його від договору зберігання. Визначено сутність договору охорони фізичної особи.

Ключові слова: договір, договір охорони фізичної особи, договір зберігання, послуги охорони.

Вступна частина. Збільшення загрози вчинення терористичних актів, протиправних посягань на життя, здоров'я громадян, а також на майно фізичних та юридичних осіб обумовлює потребу додаткового захисту майнових і немайнових прав та інтересів суб'єктів цивільних правовідносин, який можна вирішити шляхом укладання договору охорони.

Правовідносини охорони були предметом наукових досліджень А.В. Басової, Д.В. Козиря, Ю.О. Заїки, Г.Б. Яновицької та ін.

Мета роботи. Головна мета даних тез – визначити місце договору охорони фізичної особи в системі цивільно-правових зобов'язань.

Основна частина. Охорона особи на сьогодні закріплена як на міжнародному, так і на державному рівнях. Згідно ст. 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Розділ II Конституції України визначає перелік прав, свобод та обов'язків людини і громадянина, що захищаються законом.

Міжнародні гарантії прав людини також діють на території нашої держави. До них зокрема належать: Загальна декларація прав людини, прийнята резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 10 грудня 1948 року, Міжнародні пакти про громадянські і політичні права та про економічні, соціальні і культурні права, прийняті резолюціями Генеральної Асамблеї ООН 16 грудня 1966 року, Конвенція про захист прав і основних свобод людини 1950 року тощо. Однак дані акти визначають тільки нормативний захист прав та свобод особи, а не визначають охорону фізичної особи в цілому.

Одним з ефективних засобів підвищення поваги до особистого життя та захисту фізичної особи від посягань є договір охорони фізичної особи. Саме явище цивільно-правової послуги охорони життя та здоров'я фізичної особи є унікальним, адже в межах правового регулювання займає окреме місце між загальною охороною норм права та захистом як фактичних дій з припинення порушень цивільних прав і, крім того, включає можливість

включення засобів захисту до свого змісту. В такому сенсі можна казати про існування спеціальної охорони, яка має фактичний характер, спрямована на забезпечення недоторканості немайнових благ фізичної особи і виникає на підставі цивільно-правового договору.

Договір охорони як окремих вид договірних зобов'язання з'являється у ЦК України 2003 р. До цього він не виділявся в окремих вид договорів, хоча на практиці відносини з надання послуг охорони життя та здоров'я фізичної особи дістали широкого поширення ще до прийняття ЦК України. Регламентация даних відносин у договірному праві здійснюється виходячи із загальних положень зобов'язального права та підзаконних нормативних актів.

У 2012 році був прийнятий Закон України «Про охоронну діяльність», який теж закріплює охорону фізичної особи та договір охорони фізичної особи. Згідно з ч.1 ст.1 даного закону охорона фізичної особи – це діяльність з організації та практичного здійснення заходів охорони, спрямованих на забезпечення особистої безпеки, життя та здоров'я індивідуально визначеної фізичної особи (групи осіб) шляхом запобігання або недопущення негативного безпосереднього впливу факторів (діяльності або бездіяльності) протиправного характеру.

З огляду на поширеність цього виду договору законодавець намагається регламентувати надання охоронних послуг у зв'язку з чим і був прийнятий Закон «Про надання охоронних послуг», який в системі договорів охорони виокремив за об'єктом охорони три різновиди договору: 1) охорони майна громадян; 2) охорони майна юридичних осіб; 3) охорони фізичних осіб, який, по суті, продублював основні різновиди договорів з надання охоронних послуг, які уклала державна служба охорони (охорони об'єктів, охорони житлових приміщень і охорони фізичних осіб). Як випливає із змісту Закону, його дія поширюється на суб'єкти господарювання будь-якої форми власності, створені та зареєстровані на території України, що здійснюють охоронну діяльність [1, с.134-135].

Закон України «Про охоронну діяльність», як і ст. 978 Цивільного кодексу України визначають тільки загальні положення договору. Договір охорони є різновидом договору на надання послуг. Укладення договорів про надання послуг підпадає під дію правових норм, які визначають порядок укладення цивільних договорів з урахуванням спеціального законодавства [2, с.245]. Тому можна говорити про те, що його недостатнє цивільно-правове регулювання призупиняє його застосування.

Основною відмінністю договору охорони фізичної особи від договору зберігання є те, що об'єкт приймається під охорону в місці розташування фізичної особи. За договором зберігання ж майно передається у володіння зберігача. Відповідно до ч.2 ст. 936 ЦК України за договором зберігання встановлюється обов'язок зберігача зберігати річ, яка буде передана йому у майбутньому.

Таким чином ми бачимо, що обставини виконання встановленого зобов'язання різняться, так як місце його належного виконання, виходячи з суті договору є різним. Отже, в даному випадку ми можемо говорити про те, що договір охорони фізичної особи потрібно не тільки удосконалити, а й навіть виокремити в окрему главу, адже одна з його істотних умов не відповідає загальним положенням про договір зобов'язання. Та й за своєю сутністю договір охорони фізичної особи виключається із передбаченого ЦК України переліку спеціальних видів зберігання, так як в даному договорі присутній специфічний об'єкт зберігання – людина.

Висновки. Отже, залишається сподіватись на те, що в у мовах євроінтеграції законодавець буде удосконалити наше цивільно-правове законодавство, наближати його до норм європейських країн. Та особливу увагу приділить договору охорони фізичної особи, зокрема виокремить дану норму в окремих інститут цивільного права. Адже в таких країнах як Бельгія, Великобританія, Німеччина та Фінляндія даний інститут вже давно існує та удосконалюється, а норми цих країн щодо охорони фізичних осіб необхідно запозичити в наше цивільно-правове законодавство.

Специфіка договору охорони дає підстави вважати його не різновидом договору зберігання, а самостійним цивільно-правовим договором, який має посісти належне йому

місце в системі цивільно-правових договорів. Договір охорони має регулюватися окремою главою Цивільного кодексу України.

ЛІТЕРАТУРА

- [1]. Заїка Ю. О. Договір охорони в системі цивільних договорів. *Приватне право і підприємництво*. 2018. Вип. 18. С. 134-138.
- [2]. Договірне регулювання приватноправових відносин в умовах євроінтеграційних процесів в Україні: монографія. За заг. ред. акад. НАПрН України О. Д. Крупчана; наук. ред. А. Б. Гриняк. К., 2017. 334 с.
- [3]. Яновицька Г. Б. Фізична особа як споживач за договором особистої охорони. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2018. Вип. 49(1). С. 169-171.
- [4]. Басова А. В. Поняття договору з охорони фізичних осіб. *Форум права*. 2013. № 2. С. 25-29.

Contract For Security Guarding Of Natural Person

Dostdar Ruslana M.

The Admiral Makarov National University of Shipbuilding (NUS)

The article deals with the legal nature of security agreement, in general, and the protection contract for security guarding of natural person, in particular, in the system of contracts of national civil legislation. The legal nature of the contract for security guarding of natural person and its difference from the contract for storage are analyzed. The essence of the contract for security guarding of natural person has been determined.

Keywords: contract, contract for security guarding of natural person, contract for storage, bodyguard.

УДК 342.92

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ НАДАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПОСЛУГ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УРЯДУВАННЯ

Дубова К. О.

доцент кафедри морського та господарського права

Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

м. Миколаїв, Україна

kateryna.dubova@nuos.edu.ua

Анотація. Досліджено питання адміністративно-правового регулювання сфери надання електронних послуг як чинника підвищення ефективності публічного урядування. Звернуто увагу на те, що залучення інформаційних технологій у сферу надання адміністративних послуг в електронній формі характеризується високим ступенем інноваційності. Вказано основні напрями публічно-управлінської діяльності у сфері надання адміністративних послуг в електронній формі, на які спрямовано дію адміністративно-правових норм.

Ключові слова: адміністративно-правові норми, адміністративно-правове регулювання, адміністративні послуги, електронні послуги, публічне урядування, інноваційність.

Вступна частина. Вагомим чинником реалізації сучасних соціальних проєктів стало формування та розвиток інформаційного суспільства, а безпосереднє запровадження інформаційних технологій у діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування є важливою передумовою і потужним ресурсом підвищення ефективності